

בס"ד יט' סיון ה'תשע"ו
הדלקת נרות - 19:31
צאת השבת - 20:22
רבנו תם - 21:18
שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 822
@ צוות ארגון "אברהם יגל" מודה לכל התומכים והמסייעים לזיכוי הרבים. ניתן להקדיש את העלון ואת שיעורי הלוויין של הראשלי"צ **יצחק יוסף** שליט"א, לרפואה להצלחה או לע"י הקרובים. פרטים **054-7743834**

אברהם יגל

לע"י בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטידון: "וישלח יהושע" (יהושע ב')

פרשת שלח - לך

בזוק ומנוסה - סגולה להשתתף בסעודה וביעית בניה"ג "אוהל-מועד" השיעור בלויין יחל ב- 21:30

מלטייני הפרשה:
 < ה' נותן אישור למשה לשלוח מרגלים לבדוק את ארץ ישראל.
 < המרגלים שבים לאחר ארבעים יום ונושאים עימם מפירותיה המשובחים של ארץ ישראל.
 < המרגלים מספרים למשה ולכל ישראל על הארץ ויושביה ומוציאים את דיבתה.
 < בני ישראל מורדים בה', מתלוננים ואינם רוצים לעלות לארץ ישראל.
 < משה מתפלל לה' כדי שישלח לבני ישראל.
 < ה' גוזר על כל הבוגרים מבני ישראל שימותו במדבר, פרט לפלב ויהושע שלא חטאו.
"שלח לך" (י"ג א')

למה נסמכה פרשת מרגלים לפרשת מרים? לפי שלקתה על עסקי דיבה שדיברה באחיה, ורשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר. (רש"י). ברם, באמת הרי מקום היה לומר שייסוריה של מרים לא באו עליה כעונש על אשר דיברה במשה, אלא היו אלה ייסורים של אהבה, כפי שאמרו חכמינו כי נגעים בפרהסיא אינם ייסורים של אהבה (ברכות ה'). ממילא צריכים היו לקחת מוסר שהיא נענשה על עסקי דיבה.
"ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה" (ט"ו כ)
 בזמן שתינוקותיכם עוד מוטלים בעריסות, תרימו אותם כבר מעתה לה' על ידי המצוות המרומזות במלה חלה: ח = ימי מילה, ל = ימי פדיון הבן ה = שנים למקרא.
"וימצאו איש מקושי עצים ביום השבת"
 כתוב לשון "מצאיה". מגיד שמניח משה שומרים ומצאו את המקושש. (ילקוט) משה רבנו אירגן חברה של שומרי שבת, שהיו מהלכים ומזהירים מפני חילול שבת. מכאן ראייה שצריך לייסד חברות שומרי שבת בכל הערים. שתפקידם יהיה לעמוד על המשמר ולמנוע חילול שבת. (מפי השמועה)

"וישאוהו במוט בשניים" (י"ג כ"ג)
 המרגלים לקחו רק ענבים, תאנים ורימונים, ולא לקחו תמרים וזיתים. כי את התמרים והזיתים טעמו במן, שטעמו היה כצפחית בדבש ולשד השמן. וכן נאמר: לא מקום זרע ותאנה ואל ורמון (במדבר כ'). (משך חכמה)
"הננו ועלינו אכל המקום אשר אמר ה' כי הטאו"
 אם בני ישראל הצהירו: חטאנו, הרי חזרו בתשובה, למה איפוא נענשו? לפי שבעצמם לא הודו כי חטאו, אלא אמרו: אמר ה' כי חטאנו - בעיני ה' הרי זה נחשב לחטא ולכן הננו ועלינו מיד, מובן איפוא שאין זו תשובה העשויה להתקבל לפי שלא הייתה חרטה כנה וראויה - "הנני נשפט אותך על אומרך לא חטאתי" (ירמיה ב'). (הבעש"ט)

פינת הניבים והפתגמים
השלוש זמרי הורג אדוניו?
 = פתגם שרווח בעם כדי לרמוז שסופו יהיה כסופו של קושר זה. זמרי שמרד במקדש נאלץ כסופו של דבר להמלט לתוך ארמונו ולהציתו באש [מלכים א] דוגמה: איזבל שיצבה בהיכל המקדש וכבר שמעה שיהוא הרג את בנה? הורגם, שאילה אותו: השלוש זמרי הורג אדוניו?
מקור: ויהוא בא בשער ותאמר השלוש זמרי הורג אדוניו? [מלכים ב ט לב]. (ניבונכו)

הסידור ממשל מדרד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"בניד בשחילי זחיים" - חינוך
חינוך בחופש הגדול

החופש הגדול הגיע ו"נגזר" עלינו לקחת יותר אחריות על שעות הפנאי של הילדים, זו יכולה להיות הזדמנות טובה מאד לפיתוח ההורות שלנו. אלו שמחכים שהחופש ייגמר, הבעיה אצלם בכלל אינה החופש אלא מה שקרה איתם בשנת הלימודים שקדמה לו, ואולי עוד הרבה קודם. מי שמתעורר כל בוקר לעוד יום של סיוט מתמשך ומורט עצבים, לא יכול להאשים את משרד החינוך בכישלונו. הורות נכונה בזמן הלימודים מהווה בסיס מצויין להורות נכונה בחופש הגדול. אם התאמתם כהלכה בלהיות הורים בשנת הלימודים, החופש יוכל להיות אחד הדברים הטובים ביותר שקרו לכם בבית. למרות שהסמכות ההורית צריכה להיות קיימת בכל ימות השנה, הורים רבים מדווחים על קושי ופגיעה בסמכות ההורית שלהם דווקא בחופש הגדול. בתקופת הלימודים, כשהילדים נמצאים במסגרות שההייה בבית הספר, החוגים והחברים, נוטלים חלק נכבד מסדר היום של הילדים. לכן חופש מתוכנן בקפידה ובשיתוף הילדים יוציא אתכם עם חיוך גדול.

"ראשית עריסותכם" - מה הקשר בין חלה לעבודה זרה? מיד אחרי פרשת חלה, מוזכר עניין עבודה זרה... מה הקשר לחלה? אומר המדרש ויקרא רבה, פרשה ט"ו: אמר רבי יוחנן למה נסמכה פרשת חלה לפרשת עבודה זרה, לומר לך, שכל המקום מצות חלה כאלו כאלו עבודה זרה, וכל המבטל מצות חלה כאלו קים עבודה זרה. יוצא אם כן, שאדם שבביתו מפרישים חלה, הוא מבטל בכך את העבודה זרה. לעומתו, בבית שלא מפרישים חלה, כאילו מקיימים עבודה זרה!
 כותב מר"ן הבית יוסף: למה מניחים עשר אצבעות על החלה לפני שבועים אותה? - כנגד עשר מצוות התלויות בפת - חרישה (לא תחרוש בשור ובחמור חדין), זריעה (שדך לא תזרע כלאים), דישה (לא תחסם שור בדישו), לקט, שכחה, פאה, תרומה, מעשר ראשון וחלה.
 זו הברכה היחידה מכל הברכות, שיש בה עשר תיבות. (בכל הברכות האחרות יש רק תשע תיבות): "שהכל נהיה בדברו" = 9, "בורא מיני מזונות" = 9, "בורא פרי העץ" = 9, "בורא פרי האדמה" = 9...
 "המוציא לחם מן הארץ" יש בה עשר מלאכות - לכן בברכה יש עשר תיבות.

פרכות ואיחולים לפסח
ליהודה והגית אמונה
 בהגיע אדיר ניי והודיה-ז"ל לליל מצות יה"ר שיעלו במעלות התורה ויצליחו בכל דרכיהם ומעשיהם, שיתברכו בכל מיולי דמיטב ברוחניות ובגשמיות והצלחה רבה בלימודיהם. וברכה והצלחה ליעקב אמונה הי"ן ולדניאל והלן אזולאי הי"ן שירוו נחת מיוצאי חלציהם

רפואה שלימה
לבתייה
 בת חוה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ה גדיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות

נשאר מקומות אחרונים
 לנסיעה ליום האזכרה של הראשלי"צ הרה"ג **מרדכי אליהו** זצוק"ל בחר המנוחות בירושלים ביום חמישי כד' בסיון (16-30-06) כולל **"קבר רחל"** **054-5604336** כל הקודם זוכה

פסחה
אמנת
 נפתח חוג **לטעמי המקרא** **בימי רביעי** בשעה 18:00 בבית הכנסת **"יחזקאל הנביא"** פרטים: **054-5604336**

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון **"אברהם יגל"** משרד בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג **י"חזקאל יוסף** שליט"א בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **21:30** השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"בית הלחם"**

ליום מיוחד לנוש

כל הישועות והברכות
ליהודה ואירוס זסימי הי"ן
 שתמו לטעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל לרפואתם והצלחת כל ילדיהם שיתברכו בכל מיולי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה טובה, וחיים טובים ומאושרים וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם. להבדיל לעיני **שחי** בת **שמואל** ז"ל

רפואה שלימה
לנהוראי-הגנ"ה
 בן דינה הי"ן הקב"ה ישלח לו מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות ונעימות

פרכות והצלחה
לניסים וטובה כל"ר
 שיוזכו רפואה שלימה בפרנסה טובה, וברכה לכל ילדיהם ומשפחתם, יתגשמו כל משאלותם לטובה וירוו נחת ושלווה. מכל יוצאי חלציהם.

רפואה שלימה
ליעקב אמונה בן חנה
 הקב"ה ישלח לו מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון **ורפואה שלימה** **לחנה** בת גולי מנב"ת שתזכה לשנים רבות טובות ונעימות ותרווה נחת מכל יוצאי חלציה

כל הישועות והברכות
לליאור ואסתר שרע"ב הי"ן
 שתמו לטעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל לרפואתם והצלחת כל ילדיהם שיתברכו בכל מיולי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה טובה, וחיים טובים ומאושרים וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם. להבדיל לעיני **עופר** בן **סעיד** ז"ל

לעיני הענוה והצנועה **שהי דוידזה** ז"ל בת שמואל ופרי ז"ל נפטרה כ' סיון. ביום ראשון ב-18:20 בבית העלמין

לעיני הראשלי"צ הצדיק המקובל הרה"ג **מרדכי אליהו** זצ"ל ביום חמישי פקידת שנתו שימליץ טוב בעד כל ישראל

פרכות והצלחה
לשבתאי ושרה מוסאי
 שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה וברכה לכל ילדיהם ומשפחתם, יתגשמו כל משאלותם לטובה וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם. זיווג הגון עוד השנה **לאיל** בן שרה

פרכות והצלחה לזיווג
 הרב דוד שושן שליט"א רב בית הכנסת **"היכל היודות"** יבנה הירוקה. יה"ר שיעלה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו לזכות את הרבים ויזכה להמשיך להגדיל תורה ולהאדירה מתוך בריאות איתנה ונהורא מעליא

פרכות והצלחה
לשבתאי ושרה יוסף
 שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה וברכה לכל ילדיהם ומשפחתם, יתגשמו כל משאלותם לטובה וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

שבת שלום זמבודק

לעילוי נשמות :		בריאות והחלמה איתנה :	
משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל טובה הרוני בת שאוקט ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקוט ז"ל	הרה"ג יורם-מיכאל אברגיל בן דינה ז"ל לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל חיים חייקה טחלוב בן שירין ז"ל גואל רחמני בן שרה ז"ל יוסף דוקרקר בן רחל ומשה ז"ל איטו אבוטבול בת שמחה ז"ל שרה מוסאי בת סרוור ז"ל ויקטוריה בן-זקן בת טובה ז"ל	שאל-אליהו כהן בן מזל הי"ן רחל מוסאי בת ביבי ומרדכי הי"ן שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת סיגלית כלימי בת דינה מנב"ת רזיה סינדי בת חוה מנב"ת בן יהושע ניקי ניסים הי"ן זהבה אפרת בת מרים מנב"ת	שלמה לארי בן מרים הי"ן משה נאמן בן מרים הי"ן אברהם נאמן בן מרים הי"ן מרדכי עמרני בן רבקה הי"ן ישראל פריג רפאל בן מרים הי"ן יצחק-חי כהן זדה בן פרידה הי"ן באבאי באבאי בן מורוורי הי"ן לירן מלכה בן ריטה ועמרם הי"ן
מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו	בבאי מוסאי בן אברהם וזלכיה ז"ל	ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.	

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

חילול שבת עבור חולה

הקדמה: חולה שיש בו סכנה, מצוה מן התורה לחלל עליו את השבת, להסיעו ברכב לבית החולים, וכן בכל שאר המלאכות האסורות מן התורה בשבת, שמצוה לעשותן בכדי להציל את נפשו. וכל שכן שמותר לטלפן בשבת לרופא להציל את חיי החולה, או להזמין אמבולנס וכיוצא בזה.

שאלה: מי שחילל שבת עבור חולה, ובסופו של דבר התברר שלא היה צורך בפעולת חילול שבת כלל, האם הוא צריך כפרה על חטאו?

תשובה: מי שחילל שבת סתם, וכגון שנסע במכונית בשבת שלא לצורך פיקוח נפש כלל, בודאי שכאשר יחזור בתשובה מעוונתו, יצטרך לעשות סדר תיקון תשובה, לכפר על חטאו הגדול בחילול שבת קודש. ואז, כשיראה ה' בעונו ובצער, בודאי שיקבל את תשובתו ברצון.

אולם המחלל שבת עבור נפש מישראל הנמצאת בסכנה, מצוה גדולה עשה, עד שאמרו רבותינו במסכת יומא, שיש לחלל את השבת עבור החולה, על ידי גדולי ישראל, ואין צורך לחפש דרכים אחרות בכדי שהחילול שבת יעשה על ידי אנשים פשוטים, ואף אסור לעשות כן, בכדי שלא יבאו אנשים לומר שיש איזה פגם בחילול שבת עבור החולה.

ויש נשים שנהגו, שכאשר חיללו שבת עבור יולדת, או שאר חולה שיש בו סכנה, היו נוהגות אחר כך להתענות בכדי לכפר על חילול שבת שעשו. וכתב מרן רבינו עובדיה יוסף זצ”ל, שהוא מעשה הוללות וסיכלות, שהרי התורה אמרה שיש לחלל שבת עבור מצות מילה, ומעשים בכל יום שהמוהלים מחללים שבת ומלים את הילד בשבת, וכי יעלה על הדעת שאותו מוהל שנצטוו בתורה למול בשבת, יצטרך אחר כך להתענות בכדי לכפר על חטאו? כן הדבר הזה, שמי שנזדמן לו לחלל שבת עבור חולה שיש בו סכנה, מצוה עשה, ואינו צריך לחזור על כך בתשובה כלל ועיקר.

ואפילו אם נתברר אחר כך שלא היה צורך לחלל את השבת לצורך אותו חולה. וכגון אשה שהרגישה שהיא עומדת ללדת בליל שבת, ובעלה לקח אותה ברכבו לבית החולים, ולבסוף נתברר שלא ילדה עד שעברו כמה ימים, אין הבעל צריך להתחרט על מה שעשה, כי עשה הכל על פי התורה, שאמרה שיש לחלל שבת עבור ספק פיקוח נפש.

וכן מבואר בפירוש בשלחן ערוך, שאם היה החולה זקוק לאכול תאנה אחת, והלכו עשרה בני אדם, וכל אחד מהם קטף עבורו תאנה מן העץ, כולם פטורים מחילול שבת, שעשו כן ברשות התורה, ”ויש להם שכר טוב מאת ה'”. ובשו”ת בנין ציון, נשאל, אודות תלמיד חכם אחד, שנצטווה על ידי הרופאים לאכול ביום הכפורים, ושמע בקולם, ואחר שהבריא, התחיל להצטער ולהסתפק שאולי הרופאים טעו בדבריהם, כי באמת לא הרגיש חולשה גדולה כל כך, ולא היה צריך לאכול ביום הקדוש. והשיב הגאון המחבר, שהרי מבואר בפוסקים, שאפילו אם החולה אומר בבירור שאין צריך לאכול, והרופאים אומרים שצריך לאכול, חיוב גמור הוא לשמוע בקול הרופא, ”ומובטח אני שאינו צריך כפרה, וכבר אמרו חכמים, אין החולה עומד מחולו ומתרפא עד שמחלו לו כל עוונותיו”, ועל כן אין מקום כלל לשאלה זו, ואינו צריך כפרה כלל.

ולסיכום: במקום ספק פיקוח נפש, יש לחלל את השבת, ואפילו אם נתברר אחר כך שלא היה צורך בחילול שבת, אין איסור בדבר, שכן הוא משפט התורה, לחלל שבת עבור ספק פיקוח נפש.

כח הדיבור - פרשת שלח לך

”שלח לך אנשים”=”ס”ת חכם. ”שלח לך אנשים ויתרן את”=”ס”ת חכמות. דהיינו האזהרה בפרשה גם על האנשים וגם על הנשים. אומר רש”י אנשים חכמים וכשרים היו באותה שעה, לכן מי שענינו בראשו ייזהר בדיבורו. כל הפרשה מדברת על הדיבה שדיברו המרגלים על ארץ ישראל שזה דבר דומם לא שומע ולא נעלב והאדמה לא מגיבה ומקפידה. ראינו מה העונש שקיבלו, אז קל וחומר בן בנו של קל וחומר אם חלילה מדברים על אדם כלשהו. ידוע שהדיבה והלשון הרע הם אותה משפחה וכל דיבור יש בו הבל שיוצא לאויר העולם ומגיע עד השמיים. אם הדיבור הוא בקדושה ובטהרה ונקי אזי יורדים גשמי ברכה. אומר החתם סופר זצ”ל שפעמים יש גשמים שאינם גשמי ברכה ומביאים איתם בוך, אבק, לכלוך ונוקים לעולם והם בגלל ההבל של בני של אותם אלו המדברים דיבה ולשון הרע ורכילות. וזה רמזו ”ויתורו את ארץ כנען” אותיות כנען. נשים לב ברישא של הפסוק כתוב ”שלח לך אנשים” אומר רש”י למה נסמכה פרשת מרגלים לפרשת מרים לפי שלקתה על עסקי דיבה שדברה באחיה ורשעים הללו לא לקחו מוסר. בהמשך הפסוקים, ”כולם אנשים המה” אומר רש”י כל אנשים שבמקרא לשון חשיבות ואותה שעה כשרים היו. רואים מכאן שאם נותנים פתח קטן כחודו של מחט ליצר הרע, מיד נכנס. ומאנשים כשרים אפשר להיות רשעים כמאמר רש”י. ובפסוק כתוב ”איש אחד איש אחד” האם זה רמזו ליהושע בן נון וכלב בן יפונה שלא היו בעצת המרגלים? **איש**=”ר”ת אדם ירא שמיים. אצלם לא הצליח היצר להכנס ולא נכשלו בדיבה. ”כל נשיא בהם”=”ס”ת אלם דהיינו שמרו על מידת השתיקה וזכו בכך על ידי תפילה של משה רבינו ע”ה ”י-ה יושיעך מעצת המרגלים”. וכלב בן יפונה שהלך להתפלל בחברון במערת המכפלה שזכות האבות והאמהות הקדושים תעזור לו. ואצל האנשים שהוציאו דיבה על הארץ, נתנו פתח ליצר להכנס נפתח אולם והדיבור נשטף החוצה כמו נחל שוטף. ”תשלחו כל נשיא בהם”=”ס”ת אולם שבו יוצאים קרונות של מילים. כמה זהירות רבה. ”והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה לה””, ידוע שטוב לאדם והחיים זורמים על מי מנוחות מקיים תורה ומצוות, אך כשיש נסיונות מה עושה? האם מתחזק או חלילה נחלש באמונה? לכן בא הפסוק לרמוז לנו **באכלכם** אותיות **כאב לכם** דהיינו גם כשכואב ויש נסיונות תרימו תרומה לה””. אני ה' דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימותו. לומדים מהפסוק שיש בחירה לאדם או ילך בדרך התורה והמצוות או חלילה בדרך הפוכה. לכן נאמר ”יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם”, או חלילה ימותו בעוונם, ומה שמפריד היא רק החלטה לאיזה צד לנטות. ”והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילינו עליו”, אומר רש”י וכששבו מתור הארץ הרעימו עליו כל העדה בהוצאת דיבה, לשון חנוך, דברים שמלקיחים לשונם לאדם לדבר בו. כמו (שיר השירים ו') דובב שפתי ישנים. ישנה לטובה וישנה לרעה. מלקיחים זה דיבור טוב ומחליקים לשונם זה דיבור רע. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

ראיית מעלותיו של הזולת הביא למהפכה מצמררת

מסכת חייו הקצרים של הבחור א.ש. מטובי הלומדים באחת הישיבות הנודעות, יכולה ללמד אותנו לקח רב, אף שסופו היה מר כשנקטף צעיר.

היה זה לפני זמן לא רב, אחר שא. חש בכאבים עזים בצוארו, הבדיקות השונות לא העלו דבר, ולבסוף נתבקש לערוך סדרת בדיקות מקיפות יותר. משהגיעו תוצאות הבדיקות, הם הוכיחו את הנורא מכל, ובגופו של א. נתגלתה המחלה הקשה והאינדיקט, וחיש מהר הוא החל להתאשפז ולקבל טיפול כימותרפי בנסיון למגר את המחלה. הוריו שאך לפני שנים מועטות ליווהו בהתרגשות לעבר הישיבה הגדולה המעולה, קבלו עתה בחטף את הבשורה הקשה, והתפללו וקיוו כי בנם ייצא מכך בעזה"ת. כעבור זמן לא רב, הודיעו הרופאים בצער להורי הנער כי גופו החלוש לא יוכל לשרוד עוד זמן רב את אותם טיפולים קשים ומרים, ואפסו סיכוייו למול אימת המחלה, וכי ימיו ספורים הם. הנער, הבין אף הוא את רוע מצבו, בגדלות הנפש החל לשוחח עם סובביו על היום שאחרי... האידך מתכווננים אליו בבא היום... באחד מאותם רגעים פנה הנער לאביו שהיה עמו לבדו בחדר, וביקשו לשוחח עמו ולבקש ממנו דבר מה... האב, נבוך מעט, התקרב לבנו, חיבקו בחום, ושאל לבקשתו... א. החל לשוחח עם אביו על היום שאחרי... "נדמה לי" החל לומר, "כי קרב אני ליום המוות... לבטח תערך לי הלוייה גדולה, אך לזאת בקשתי שטוחה תפניך, כי בהלוייתי לא יספידני איש מלבד המגיד שיעור בישיבה הקטנה בה למדתי בשיעור ב', לו חייב אני את מרבית ההתפתחות הרוחנית שלי...".

האב שמע את הדברים, חש כי חבטה עזה הולמת בראשו, הוא החל להסות את דברי בנו, באומרו כי כולנו מתפללים כל העת שתצא מכך בריא ושלם, ובעזה"י כך יהיה... הנער לא ניסה להתוכח, אך הוא חזר שוב על בקשתו היחידה שרק אותו מגיד שיעור שהביא לצמיחתו הרוחנית, הוא אשר ישא עליו דברי הספד...

האב נפנה לאחוריו, את דמעותיו שניגרו, ניגב מבלי שבנו יבחין בהם, בסתר ליבו לא הבין למה מתכוון בנו, והאיך אותו מגיד שיעור שלא היה זכור לו במיוחד - הביא לצמיחתו... אבל הוא הפנים את בקשתו היחידה של בנו.

כעבור ימים מספר כוחותיו של הנער לא עמדו לו ואמר בלחש למשפחתו: 'אל לכם לדאוג, עובר אני בשמחה לעולם שכולו טוב, והי' הגדול ירפא שברונכם, רק אל תשכחו לקיים משאלתי היחידה שרק אחד יספידני בהלוייה...'. יותר לא יכול להוסיף, וכעבור זמן קצר עזים את עיניו - לנצח, וא. נלקח לבית עולמו, כשסביבו קוראים בני משפחתו בלהט קריאת שמע ווידוי...

כעבור זמן מה, כשעלו בביתו פרטי ההלוייה שתערך, הודיע האב כי עליו לקיים את בקשת בנו, ומצוה לקיים דברי המת, וכי בנו ביקש שרק אחד יהיה זה שיספיד אותו... אחד הרבנים נתבקש להתקשר לאותו מגיד שיעור ולבקשו לקיים את בקשתו של א. ולהספידו.

בתחילה חש אותו מגיד שיעור בסחרחורת שאימה להפילו, הוא זכר היטב את תלמידו אהובו, את קשייו, נסיונותיו, ולבסוף את הצלחתו הגדולה, ולא ידע ולו לרגע על דבר מחלתו הקשה, ובודאי לא על סילוקו לשמי רום בעודו באיבו... רק לאחר כמה דקות כשעככל את הבקשה, הודיע נחרצות כי איננו יכול להספידו, ובודאי שלא בדד, לדבריו - וכי אעמוד במקום גדולים! תחילה ניסה אותו רב לברר שמא התרחשה כאן טעות, שהרי לא זכר דבר מיוחד שאירע עמו ועם א. ולא הבין כיצד נקלע דוקא הוא למערבולת זו. התשובה לשאלתו זו לא איחרה לבא, עוד בטרם צאת מסע הלוייה משהגיע אותו רב לבית

תלמידו לשעבר, ניגש אליו אבי הנער ובידו פתק מקופל ומקומט, הוא תחב זאת בידי הרב, ובקול חנוק מדמעות הוסיף ואמר: כשביקשני בני שאתם לבדכם תספידו אותו בהלוייתו, הוא אף ביקש שאקח מארנקו בכיס הפנימי פתק מקומט זה, ולא אפתחו, אלא אביא אותו אליכם, כשהוא אומר - כי את כל חייו הרוחניים חייב הוא לכם ולפתק המקומט החבוי בארנקו... הנה לכם הפתק, ועשו בו כטוב בעיניכם.

בתחילה לא הבין המגיד שיעור במה המדובר, אך משפתח את הפתק והבחין בו, עלה חיוך בקצה פיו, וזכר בערגה באותו מעשה שאירע שנים מספר קודם לכן.

היה זה באחד השנים, כשבשיעורו היתה בעיה חברתית קשה, בני השיעור לא הסתדרו ביניהם, ואוירת מתח שררה בין כולם, עובדה זו אף השפיעה על רמתם הלימודית, והשקידה נעדרה מהם.

לאחר לבטים רבים, החליט המגיד שיעור לקום ולעשות מעשה, הוא הכין בביתו פתקים רבים כשבכל פתק רשומים שמותיהם של כל בני השיעור ולצידו שורה ריקה. הוא פנה לבחורים ודיבר עמם בארוכה אודות הענין שלכל בחור ובחור ישנם מעלות רבות, חלקם חבויות, חלקם לא מגיעות לידי מיצוי מלא, וחלקם פשוט לא מבחינים בהם, אבקשכם כל אחד בגפו, בהיותו מכונס עם עצמו, לחשוב על מעלותיו של חבריו, וכל אחד ירשום לצד שם כל בחור מבני השיעור שני מעלות מיוחדות שהוא רואה דוקא בו.

כעבור ימים מספר מילאו הבחורים בצנעא אחר בקשת רבם, והשיבו לו את הפתקים מלאים במעלותיהם של הבחורים כולם, הרב ישב והכין לכל בחור את שלל המעלות שנכתבו אודותיו על ידי חבריו לספסל הלימודים, הוא נתן לכל בחור פתק ובו רשימת מעלות באומרו - דע לך שאם אחרים חושבים שאלו הן מעלותיך, ודאי שהן קיימות בך, אם תדע לנצלם כראוי, אתה עתיד לצמוח ולהיות לגדול בישראל!!!

והנה זה פלא, כעבור זמן קצר האוירה בשיעור השתנתה כולה מן הקצה אל הקצה, מלבד האוירה החברתית שנסקה רבות, אף רמתם הלימודית השתפרה לבלי הכר, וניכר היה שרוב הבחורים נטלו לעצמם ענין זה כמשימה אישית וראויה, שעד היום טרם ידעו על פרטיה, והחלו לשקוד על התורה במיצוי מעלותיהם הרבות שנגלו להם על ידי חבריהם. הרב לא ייחס ענין זה למעשיו, הוא הבין כי בשל שיפור האוירה בין הבחורים ניכר השיפור אף בלימודם, ורק עתה כשפתח את הפתק של אותו בחור, ובו מפורטים כל מעלותיו, אותם רשמו חבריו לספסל הישיבה בהיותו עלם צעיר, הבין כי פתק זה, מלבד המחמאה שבו, הוא היווה כיוון ודרך חיים לרבים מבני תלמידיו, ומכאן היתה הדרך קצרה להכנת הספד מרגש, שאף ריגש את כל השומעים בדבר מעלותיו המיוחדות של אותו בחור שנקטף בעודו באיבו.

האמת כולה נתגלתה רק כעבור מסי' ימים, עם הגיעו של הרב לבית המשפחה לנחמם על הלקח בנם מחמדס בחטף, שם הוא גשגש בנערים נוספים מבין תלמידיו באותו שיעור, כולם הוציאו את אותו פתק חבוי, והראו לו באומרם כי לפתק זה חלק ניכר ומכריע בהתקדמותם כל השנים...

רק אז קלט הרב את המסר המיוחד, שבמעשה פעוט שנועד לשנות אוירה שילית ששררה בשיעור בלבד, הוא הצליח להביאם לתוצאות מרחיקות בכל תחום מתחומי החיים, וזאת ע"י נתינת מבט אמיתי על מעלותיהם והיכולות שלהם להעפיל בסולם העליה, דבר שהגביר בהם את הרצון והשאיפה לגדול ולצמוח ולנצל המעלות עד תום, עד שנהיו רבים מהם מטובי בני הישיבות בעולם התורה כולו!!!

על זה אמר רבי אלימלך מליז'נסק בתפילתו הנודעת. "שנראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם"!!! (הרב א. א. 1.)